

عنوان مقاله:

بررسی رابطه مهارت بازخورد معلم با عملکرد معلم در کلاس

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حیدر پالوج - کارشناس ارشد علوم تربیتی، دانشگاه آزاد چالوس، ایران

سپیده صفری قاضی محله - کارشناس ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد چالوس، ایران

خلاصه مقاله:

در محیط آموزشی، بازخوردهای حاصل از ارزشیابی تحصیلی، نقش بسیار مهمی را در سطح ارتقای کیفی و کمی یادگیری دانش آموزان ایفا می کند. بازخورد، حلقه ارتباطی بین سنجش و یادگیری است. در بازخورد شواهد یادگیری بدون آنکه تفسیر یا ارزشیابی شود به دانش آموز برگشت داده می شود تا آنان نسبت به تنظیم و متناسب کردن رفتار خود با اهداف آموزشی اقدام کنند. در مدارس ایران، بازخوردهای حاصل از ارزشیابی پیشرفت تحصیلی، تغییرات مثبت چندانانی را در سطوح کمی و کیفی یادگیری دانش آموزان ایجاد نمی کند. بازخوردهای حاصل از ارزشیابی تکوینی (مستمر) به شکل آزاد ملاک است و معمولاً به صورت نمره یا کلام ارائه می شود. این بازخوردها به جز تقویت افراطی انگیزه تحصیلی بیرونی که خود در پایه های تحصیلی بالاتر یکی از عوامل بسیار مهم شکست تحصیلی در یادگیری است. مهارت دادن بازخورد در مکان و زمان مناسب بسیار مهم است. اگر بازخورد نباشد، ارزشیابی تکوینی نمی تواند جهتگیری اصلاحی داشته باشد. بازخورد سبب میشود که فعالیت های یادگیری در جهت انتظارات آموزشی باشد و عاملی بسیار مؤثر و ثمربخش در بهبود عملکرد یادگیری است. در جریان بازخورد برای دانش آموز مشخص می شود، که از لحاظ آموزشی در چه وضعی قرار دارد و به دانش آموز کمک می کند تا خطاها و اشتباهاتش را در جریان یادگیری کاهش داده و وظایف و تکالیفش را با دقت بیشتری انجام دهد. یک بازخورد خوب می تواند یک هدایت کننده خوب هم باشد، البته به میزان مهارت معلم نیز بستگی دارد.

کلمات کلیدی:

بازخورد، عملکرد معلم، محیط آموزشی، پیشرفت تحصیلی، ارزشیابی تکوینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140674>

